

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 4595-08-23 ברסלר נ' בק

תיק חיצוני:

מספר בקשה: 31

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה רונית אופיר

המבקש: אלון בק

נגד

המשיבים: 1. שקמה ברסלר
2. התנועה למען איכות השפיטה בישראל (ע"ר)

החלטה

1. לפני בקשה לפסלות שופט, בהתאם לסעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984 (להלן: "הבקשה" ו"חוק בתי המשפט" בהתאמה).

רקע רלוונטי

2. בתמצית, עניינה של תביעה זו ב-32 פרסומים שונים שפורסמו על ידי הנתבע, מר אלון בק ברשת החברתית "פייסבוק" לגביהם נטען כי הם מהווים פרסומי דיבה ומחייבים פיצוי בהתאם להוראות חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"). הפרסומים פורטו בהרחבה במסגרת כתב התביעה המתוקן וצורפו כנספחים לכתב התביעה המתוקן (נספחים 1 ו-4-34 לכתב התביעה המתוקן).

3. הנתבע אינו מכחיש את הפרסומים, אך טוען כי אין הם מהווים לשון הרע כהגדרתם בחוק שכן מדובר במילים וביטויים של מה בכך, המהווים גידופים במקרה הטוב (סעיף 17 לכתב ההגנה); לחילופין טוען הנתבע כי עומדות לו ההגנות הקבועות בחוק, שכן מדובר בהבעת דעה וביקורת לגיטימית על התנהגותה של התובעת ואמירותיה הפומביות כפי שאלו עולים מפרסומים שונים (ראו בין היתר בסעיפים 18, 27, 47, 84, 133, 148, 151, 155-156, 160, 183, 195 לכתב ההגנה), וכי עומדות ההגנות הקבועות בסעיפים 13, 15 ו-16 לחוק (ראו בין היתר בסעיפים 199-200 לכתב ההגנה).

4. ביום 21.1.2025 התקיים דיון קדם משפט. במסגרת הדיון נדונו רשימות הבקשות אשר הוגשו מטעם הצדדים ובכללן בקשות הנתבע לגילוי מסמכים ולמתן תשובות לשאלון. כן נדונו טענות הצדדים כפי שאלו עולות מכתבי הטענות. בקשתו של המבקש נטועה בהחלטות בית המשפט בבקשות אלו וכן באמירות שונות של מותב זה שנאמרו במסגרת הדיון.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 4595-08-23 ברסלר נ' בק

תיק חיצוני:

הבקשה

5. ביום 31.3.2025 הוגשה בקשה זו. המבקש מבסס את בקשתו על שתי טענות: האחת, העובדה שמשרד הבטחון מופיע ברשימת המניעויות של מותב זה מהווה עילה לפסילה, שכן העדים אותם ביקש התובע לזמן "קשורים בטבורם למשרד הבטחון- הרמטכ"ל וראש הממשלה לשעבר אהוד ברק, כמו ראשי השב"כ יובל דיסקין וכרמי גילון" (סעיף 5 לבקשה). עוד טוען המבקש כי מאחר שבכתב התביעה המשיבה טוענת כי לשון הרע של הנתבע כוללת התייחסות לכך שהיא מארגנת את הפגנותיה, ולא בעלה, מאחר שהוא עובד בשב"כ, ומאחר ש"סוגיות אלו קשורות בטבורן לפעולות משרד הבטחון וכוחות הבטחון למול התנהלותה של אשת סוכן שב"כ, או משרד בטחון לו ייעץ המותב הנכבד...." הרי שמתקיים חשש למשוא פנים המחייב את פסלות המותב.

6. הטענה השנייה, היא כי דעתו של מותב זה נעלה באופן השולל את הגנתו מראש. טענה זו נעוצה באמירות שנאמרו על ידי במסגרת דיון קדם המשפט לפיהן: "התביעה כאן לא עוסקת בפרסומים של התובעת אלא בפרסומים של הנתבע" (סעיפים 12-13 לבקשה). וכן באמירתי כי ניתן לחסוך את הליך ההוכחות (סעיף 31 לבקשה) ובהחלטותיי ביחס לבקשות המבקש לגילוי מסמכים (סעיפים 17-19 לבקשה).

דיון והכרעה:

7. סעיף 77א חוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט") קובע כי:

"(א) שופט לא ישב בדיון אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט".

8. המבחן הכללי בשאלת פסלות שופט מלישב בדיון הקבוע בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט, הינו קיומן של "נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט".

9. אקדים ואומר כי לא מצאתי שחשש זה מתקיים בענייני, ובהתאם דין הבקשה להידחות. ואבהיר:

10. ראשית, באשר לטענתו הראשונה של המבקש, יש להעמיד דברים על דיוקם, שכן האמור בסעיף 34 לבקשה אינו נכון מהבחינה העובדתית. העובדה כי משרד הבטחון נכלל במסגרת רשימת המניעויות של מותב זה אינה בשל תקופת התמחות המותב במשרד הבטחון (אשר

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 4595-08-23 ברסלר נ' בק

תיק חיצוני:

נעשתה לפני כ-25 שנים; אלא נוכח העובדה כי יועצו המשפטי הקודם של משרד הבטחון שכיהן עד לפני כחצי שנה, חולק חיים משותפים עם מותב זה. כך שכבר מהבחינה העובדתית, ברור כי לא מתקיימים תנאי סעיף 77א(1)(ג) לחוק בתי המשפט, שכן אין מדובר בעניין בו מותב זה היה מעורב בטרם התמנה לשופט כיועץ או בכל כובע אחר. לשם שלמות התמונה אציין כי גם תנאי סעיפים 77א(1)(א) ו-77א(2) אינם מתקיימים בענייננו.

11. מעבר לכך, העובדה כי משרד הבטחון מצוי ברשימת המניעויות של מותב זה אינה רלוונטית לענייננו, שכן הסוגיות שבמחלוקת בהליך זה אינן קשורות כלל ועיקר לפעולות משרד הבטחון. עסקינן בתביעת לשון הרע העוסקת בפרסומים שונים של הנתבע. לטענת הנתבע פרסומים אלו, שאין חולק כי נעשו על ידו, הם פרסומים מותרים העומדים בהגנות הקבועות בסעיף 13 לחוק, או לחילופין פרסומים שחלה לגביהן הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15 לחוק, יחד עם סעיף 16 לחוק. זו מסגרת הדיון.

לא ברור מהן פעולות כוחות הבטחון הקשורות בכך, ומשרד הבטחון אף אינו מוזכר בכתב הגנתו של המבקש. לעניין זה גם אציין, כי שירות הבטחון הכללי אינו משרד הבטחון. כך שלא קיים חשש למשוא פנים על יסוד טענה זו.

12. באשר לטענתו השנייה של המבקש, כפי שנפסק לא אחת, רק מקרים נדירים ביותר שבהם התבטאויות בית המשפט הן בעלות אופי מובהק ונחרץ המלמד על נעילת דעתו יוליכו אל המסקנה כי קם חשש ממשי למשוא פנים מצידו (ראו: ע"פ 1988/94 בראון נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(3) 608, 625-624 (1994), להלן: "עניין בראון"); ע"פ 5368/03 לותם נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (26.6.2003); ע"פ 8544/17 לוי נ' מדינת ישראל (7.11.17); יגאל מרזל דיני פסלות שופט 189 - 191 (2006)).

13. לא מצאתי שענייננו הוא בגדר אותם מקרים נדירים בהם אמירות בית המשפט במהלך דיון קדם המשפט מעידות באופן מובהק ונחרץ על נעילת דעתו של בית המשפט באופן המקים חשש ממשי למשוא פנים.

14. במסגרת דיון קדם המשפט נעשה נסיון למקד את המחלוקות ולייעל את שמיעת ההליך. זאת על רקע טענות המבקש כי אין הוא טוען להגנת אמת דיברתי ובהתאם מרבית המחלוקות ממוקדות בשאלה המשפטית באם הפרסומים אכן עולים כדי לשון הרע, וככל שכן האם חלות עליהן ההגנות הקיימות בחוק. אמירות אלו נאמרו במסגרת הדיון המקדמי ועוד טרם שמיעת עדויות הצדדים. משלא הושגו הסכמות באשר למסגרת הדיון, נקבעו מועדים להגשת ראיות הצדדים וההליך מתנהל כסדרו, לרבות שמיעת ראיות הצדדים. למותר לציין, כי ההליך יוכרע על פי הדיון, והדיון בלבד, וכי עומדת בפני הצדדים ההזדמנות

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 4595-08-23 ברסלר נ' בק

תיק חיצוני:

להביא את דבריהם וראיותיהם בפני בית המשפט. שיקוף השאלות המשפטיות העולות מכתבי הטענות שהוגשו, תוך נסיון למקד את המחלוקת ולייעל את שמיעת ההליך, אין בהם משום חשש ממשי למשוא פנים. מדובר בהערות דיוניות הנטועות במהלכו הדיוני של ההליך ונועדו לשם הבהרת השאלות שהינן באמת השאלות השנויות במחלוקת.

סוף דבר:

15. סיכומם של דברים, לא מצאתי כי מתקיימת עילה לפסלות באשר לא מצאתי שקיים חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט כנגד המבקש ועל כן דין הבקשה להידחות.

16. אשר להוצאות: תקנה 53 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט – 2018 (להלן: "התקנות") מורה כי יש לפסוק הוצאות בגין כל בקשה, אלא אם כן קיימים נימוקים מיוחדים שלא לעשות כן. בענייננו, לא קיימים נימוקים מיוחדים להימנע מפסיקת הוצאות. "אכן, הטעם לפסיקת הוצאות בהליך מעין זה אינו מצוי רק בהפסד ובהוצאות שנגרמו לצד האחר, אלא גם בעובדה כי בקשה לפסילת שופט מטילה רבב במערכת השיפוטית כולה, ואם לא הייתה הצדקה לבקשת הפסלות יצא שכרו של בעל הדין היחיד בהפסדה של המערכת השיפוטית כולה ובערעור אמון הציבור במערכת זו. מי שיעשה כן ראוי שיישא, למצער, בעלויות ההליך שיזם (ע"א 8400/00 גורל נ' גורל, פסקה 5 (17.12.2000)), ואם לא בהוצאות הצד שכנגד הרי בהוצאות לאוצר המדינה" (יגאל מרזל דיני פסלות שופט 326-327 (2006)). על כן, המבקש יישא בשכר טרחת בא כוח המשיבה בסך של 1,000 ₪. בנסיבות העניין, לא מצאתי לפסוק סכום נוסף לטובת אוצר המדינה. הסכום ישולם תוך 30 יום שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד התשלום המלא בפועל.

17. בהתאם להוראות סעיף 77א(ג) לחוק בתי המשפט והוראות תקנות 174א(א) לתקנות קיימת זכות ערעור למבקש על החלטה זו לבית המשפט העליון בתוך 14 ימים מהמצאת החלטתי זו.

ניתנה היום, ל' ניסן תשפ"ה, 28 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.

רונית אופיר

רונית אופיר, שופטת, סגנית הנשיאה